

48. MEKTUP

٤٨- ﴿الْمَكْتُوبُ الثَّامِنُ وَالْأَرْبَعُونَ: إِلَى حَضْرَةِ الْمَخْدُومِ زَادَهُ الْخَوَاجَةُ مُحَمَّدٌ سَعِيدٌ مَدَّ ظِلَّهُ الْعَالِي فِي بَيَانِ سِرِّ أَقْرَبِيَّتِهِ تَعَالَى وَبَيَانِ أَنَّ انْكِشَافَ كُنْهِ الذَّاتِ بِالْعِلْمِ الْحَضُورِيِّ﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى. اِعْلَمَنَّ أَنَّ أَقْرَبِيَّتَهُ تَعَالَى مَرْبُوطَةٌ بِالْعِلْمِ الْحَضُورِيِّ الَّذِي تَعَلَّقَ بِأَصْلِ الْمَعْلُومِ لَا يَظِلُّ مِنْ ظِلَالِهِ وَيُضَوِّرُهُ مِنْ صُورِهِ فَإِنَّ ذَلِكَ نَصِيبُ الْعِلْمِ الْحَضُورِيِّ فَالْعِلْمُ الْحَضُورِيُّ لَا يَكُونُ فِي الْحَقِيقَةِ عِلْمَ نَفْسِ الشَّيْءِ بَلْ عِلْمُ صُورَةٍ مِنْ صُورِهِ وَيَكُونُ الْجَهْلُ مُتَحَقِّقًا بِالنِّسْبَةِ إِلَى نَفْسِ ذَلِكَ الشَّيْءِ سُبْحَانَ اللَّهِ قَدْ قَالُوا لِلْجَهْلِ بِالشَّيْءِ عِلْمًا بِذَلِكَ الشَّيْءِ وَكَانَتْهُمْ تَصَوُّرُوا صُورَةَ الشَّيْءِ وَظَلُّهُ عَيْنَ الشَّيْءِ وَزَعَمُوا عِلْمَ تِلْكَ الصُّورَةِ عِلْمَ ذَلِكَ الشَّيْءِ وَذَلِكَ مَكْنُوعٌ وَدَعَوَى الْعَيْنِيَّةِ غَيْرُ مَسْمُوعَةٍ فَإِنَّ بَيْنَ الشَّيْءِ وَصُورَتِهِ نِسْبَةَ الْأَيْثِيَّةِ وَكُلَّمَا ثَبَتَتْ نِسْبَةُ الْأَيْثِيَّةِ فَالْتَّغَايُرُ لَارِمُ «الْأَيْثَانِ مُتَغَايِرَانِ» قَضِيَّةٌ مُقَرَّرَةٌ مِنْ قَضَايَا أَرْبَابِ الْمَعْقُولِ وَأَيْضًا إِنَّ الْعِلْمَ بِصُورَةِ الشَّيْءِ كَيْفَ يَكُونُ مُسْتَلَرِّمًا لِلْعِلْمِ بِذَلِكَ الشَّيْءِ كَمَا هُوَ فَإِنَّ صُورَةَ الشَّيْءِ تُمَثِّلُ ظَاهِرَ الشَّيْءِ ظَهَرَ مُتَلَبِّسًا بِأَحْكَامِ الْمِرَاةِ وَكَمِنْ دَقَائِقِ شَيْءٍ وَأَسْرَارِهِ لَيْسَ مِنْهَا فِي الصُّورَةِ اسْمٌ وَلَا رَسْمٌ ﴿شِعْرٌ﴾

لَوْ صَوَّرَ النَّفَّاسُ صُورَةَ ذَا الْمُنَا ۝ وَآخِرَتِي مَا حِيلَتِي فِي عُنْجِهِ

وَلَيْتَ ظَاهِرَ الشَّيْءِ يَظْهَرُ بِصَرَافِيهِ فِي صُورَةِ الشَّيْءِ وَيَكُونُ الْبَاطِنُ مَوْقُوفًا وَمَسْكُوتًا عَنْهُ فَإِنَّهُ إِذَا ثَبَتَ أَنَّ ظَاهِرَ الشَّيْءِ يَظْهَرُ فِي صُورَةِ الشَّيْءِ مُتَلَبِّسًا بِأَحْكَامِ الْمَحَلِّ وَالْمِرَاةِ عَلَى مَا مَرَّ لَا يَبْقَى الظَّاهِرُ عَلَى صَرَافِيهِ يَقِينًا بَلْ تَعَرِّضُ لَهُ كَيْفَةٌ أُخْرَى فَالْصُّورَةُ كَمَا أَنَّهَا مَحْرُومَةٌ مِنْ بَاطِنِ الشَّيْءِ مَحْرُومَةٌ أَيْضًا مِنْ ظَاهِرِهِ فَلَا يَكُونُ عِلْمُ تِلْكَ الصُّورَةِ مُسْتَلَرِّمًا لِلْعِلْمِ ذَلِكَ الشَّيْءِ كَمَا هُوَ بِالضَّرُورَةِ وَبِالْحُمْلَةِ أَنَّ الْمَعْلُومَ هُوَ مَا يَكُونُ كَائِنًا فِي الذِّهْنِ

وَلَمَّا كَانَ الْكَائِنُ فِي الذَّهْنِ الصُّورَةَ يَكُونُ الْمَعْلُومُ أَيْضًا هُوَ تِلْكَ الصُّورَةُ وَلَمَّا كَانَتْ
بَيْنَ الصُّورَةِ وَالشَّيْءِ نِسْبَةُ التَّبَايُنِ وَالتَّغَايُرِ لَا يَكُونُ عِلْمُ الصُّورَةِ مُسْتَقَرًّا لِعِلْمِ الشَّيْءِ
كَمَا هُوَ وَالْعِلْمُ الْحُضُورِيُّ هُوَ الَّذِي يَكُونُ الْحَاضِرُ فِيهِ فِي الْمُدْرِكَةِ نَفْسُ الشَّيْءِ مِنْ
غَيْرِ أَنْ يَتَحَلَّلَ فِي الْبَيِّنِ شَيْءٌ مِنَ الظِّلِّ وَالصُّورَةُ فَيَكُونُ الْمَعْلُومُ فِي هَذَا الْعِلْمِ هُوَ نَفْسُ
الشَّيْءِ لَا صُورَةً مِنْ صُورِهِ فَيَكُونُ الْعِلْمُ الْحُضُورِيُّ أَشْرَفَ بَلْ يَكُونُ الْعِلْمُ هُوَ فَقَطْ لَا
غَيْرُ وَيَكُونُ مَا سِوَاهُ مِنَ الْعِلْمِ الْحُضُورِيِّ جَهْلًا مُشْتَبِهًا بِصُورَةِ الْعِلْمِ وَالْمُتَّصِفُ بِالْجَهْلِ
الْمُرَكَّبِ مَنْ يَزْعُمُ جَهْلَهُ عِلْمًا وَلَا يَدْرِي بِأَنَّهُ لَا يَدْرِي فَلَا يَكُونُ لِلْعِلْمِ الْحُضُورِيِّ إِلَى
ذَاتِهِ وَصِفَاتِهِ تَعَالَى سَبِيلٌ وَلَا تَكُونُ الذَّاتُ وَالصِّفَاتُ الْوَاجِبَةُ تَعَالَتْ وَتَقَدَّسَتْ مَعْلُومَةٌ
بِهَذَا الْعِلْمِ فَإِنَّ هَذَا الْعِلْمَ فِي الْحَقِيقَةِ عِلْمُ بِصُورَةِ الْمَعْلُومِ لَا بِنَفْسِ الْمَعْلُومِ كَمَا مَرَّ وَلَا
سَبِيلَ لِلصُّورَةِ فِي حَضْرَتِهِ جَلَّ سُلْطَانُهُ حَتَّى يُظَنَّ الْعِلْمُ بِالصُّورَةِ عِلْمًا بِالْأَصْلِ وَإِنْ قَالَ
الْبَعْضُ «إِنَّ الْحَقَّ سُبحَانَهُ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ مِثْلٌ وَلَكِنْ لَهُ تَعَالَى مِثَالٌ» وَلَكِنْ هَذِهِ الصُّورَةُ
الْمِثَالِيَّةُ عَلَى تَقْدِيرِ ثُبُوتِهَا غَيْرُ تِلْكَ الصُّورَةِ الْمُنْفِيَّةِ الَّتِي يَتَعَلَّقُ بِهَا الْعِلْمُ يُمكنُ أَنْ تَكُونَ
الصُّورَةُ كَائِنَةً فِي الْمِثَالِ الَّذِي هُوَ أَوْسَعُ الْمَخْلُوقَاتِ وَلَا تَكُونَ ثَابِتَةً فِي الذَّهْنِ وَهَذَا
الْحَدِيثُ الْقُدْسِيُّ «لَا يَسْعَى أَرْضِي وَلَا سَمَائِي وَلَكِنْ يَسْعَى قَلْبُ عَبْدِي الْمُؤْمِنِ»
مَحْضُوسٌ بِقَلْبِ الْعَبْدِ الْمُؤْمِنِ الَّذِي مُعَامَلَتُهُ مُعَايِرَةٌ لِمُعَامَلَةِ سَائِرِ النَّاسِ لِتَشْرِيفِهِ بِالْفَنَاءِ
وَالْبَقَاءِ وَتَخْلُصِهِ مِنَ الْحُضُولِ وَتَحَقُّقِهِ بِالْحُضُورِ فَإِنْ كَانَ هُنَاكَ التَّوَسُّعُ فَهُوَ بِاعْتِبَارِ
الْحُضُورِ لَا بِاعْتِبَارِ الْحُضُولِ ﴿ع﴾ فِي آيٍ مِرَآةٍ يَكُونُ مَصَوِّرًا ٥٠. يَنْبَغِي أَنْ يَعْلَمَ أَنَّ فِي
الْعِلْمِ الْحُضُورِيِّ اتِّحَادَ الْعَالِمِ بِالْمَعْلُومِ فَزَوَالَ هَذَا الْعِلْمِ عَنِ الْعَالِمِ لَا يَجُوزُ فَإِنَّ الْمَعْلُومَ
هُوَ نَفْسُهُ فَلَا يَنْفَكُ عَنْهُ بَلِ الْعِلْمُ ثَمَّةٌ عَيْنُ الْعَالِمِ وَعَيْنُ الْمَعْلُومِ فَالْعَيْنُ الْمَحَالُ لِلْإِنْفِكَاحِ
يَنْبَغِي أَنْ يَعْلَمَ أَنَّ الْمَعْلُومَ لَمَّا كَانَ فِي الْعِلْمِ الْحُضُورِيِّ نَفْسُ الشَّيْءِ لَا صُورَتَهُ يَتَكَشَّفُ
الْمَعْلُومُ فِيهِ كَمَا هُوَ بِالظَّرُورَةِ وَيَصِيرُ مَعْلُومًا بِالْكُنْهِ فَإِنَّ كُنْهَ الشَّيْءِ عِبَارَةٌ عَنْ نَفْسِ
الشَّيْءِ وَلَمَّا كَانَ جَمِيعُ الْوُجُوهِ وَالْإِعْتِبَارَاتِ سَاقِطَةً وَبَقِيَ نَفْسُ الذَّاتِ الْحَاضِرَةِ عِنْدَ
الْمُدْرِكَةِ صَارَ كُنْهَهَا مَعْلُومًا بِخِلَافِ الْعِلْمِ الْحُضُورِيِّ فَإِنَّ الْمَعْلُومَ هُنَاكَ وَجُوهُ الشَّيْءِ

وَاعْتِبَارَاتُهُ الَّتِي هِيَ صُورُهُ وَأَشْبَاحُهُ لَا نَفْسُهُ كَمَا مَرَّ فَلَا يَكُونُ الْمَعْلُومُ هُنَاكَ كُنْهَ الشَّيْءِ وَلَا يَكُونُ الشَّيْءُ فِيهِ مَعْلُومًا يَكْنِيهِ غَايَةٌ مَا فِي الْبَابِ أَنَّ فِي الْعِلْمِ الْحُصُولِيِّ انْكِشَافَ الشَّيْءِ وَدَرَكَ الشَّيْءِ وَفِي الْعِلْمِ الْحُضُورِيِّ انْكِشَافَ الشَّيْءِ مَوْجُودٌ وَدَرَكُهُ مَفْقُودٌ فَكُنْهَ الْمَعْلُومِ يَصِيرُ مُنْكَشِفًا لَا يَكُونُ مُدْرَكًا. لَا يَخْفَى أَنَّهُ إِذَا تَبَتَّ الْعِلْمُ الْحُضُورِيُّ بِالنِّسْبَةِ إِلَى ذَاتِ الْوَاجِبِ جَلَّ سُلْطَانُهُ كَمَا مَرَّ لَرِمَ أَنَّ يَكُونُ كُنْهَ الذَّاتِ مُنْكَشِفًا وَتَكُونُ الذَّاتُ مَعْلُومَةً كَمَا هِيَ وَهَذَا خِلَافٌ مَا تَقَرَّرَ عِنْدَ الْعُلَمَاءِ وَأَقُولُ إِنَّ هَذَا الْعِلْمَ الْحُضُورِيَّ الَّذِي تَعَلَّقَ بِذَاتِ الْوَاجِبِ تَعَالَى مِنْ قَبِيلِ الرُّؤْيَةِ الَّتِي يُفَيِّئُونَهَا بِالنِّسْبَةِ إِلَيْهِ تَعَالَى وَهُنَاكَ الْانْكِشَافُ مَوْجُودٌ وَالدَّرَكُ مَفْقُودٌ وَكَذَا هُنَا الْانْكِشَافُ مَوْجُودٌ وَالدَّرَكُ مَفْقُودٌ فَإِذَا تَعَلَّقَتِ الرُّؤْيَةُ بِذَاتِ الْوَاجِبِ تَعَالَى لِمَ لَا يَتَعَلَّقُ بِهَا الْعِلْمُ الَّذِي هُوَ الطُّفُّ مِنَ الرُّؤْيَةِ وَالْمَحْذُورُ إِنَّمَا هُوَ فِي الْأَدْرَاكِ الْمُسْتَلَزِمِ لِلْإِحَاطَةِ لَا فِي الْانْكِشَافِ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ﴾ لَمْ يَقُلْ لَا تَرَاهُ الْأَبْصَارُ. فَإِنْ قِيلَ: إِذَا لَمْ يَخْضُلِ الدَّرَكُ مَاذَا يُجْدَى الْانْكِشَافُ. أَقُولُ: إِنَّ الْمَقْصُودَ مِنَ الْانْكِشَافِ هُوَ الْبَيَّانُ الرَّائِي وَهُوَ حَاصِلُ تَحَقُّقِ الدَّرَكِ أَوْ لَا. فَإِنْ قِيلَ: إِنَّ الْانْكِشَافَ بِلَا دَرَكٍ كَيْفَ يَكُونُ مُسْتَلَزِمًا لِلْإِلْيَازِ. أُجِيبُ: أَنَّ الْعِلْمَ بِالْانْكِشَافِ كَافٍ حَصَلَ الدَّرَكُ أَوْ لَا أَوْ نَقُولُ إِنَّ الدَّرَكَ أَيْضًا حَاصِلٌ فِي ذَاكَ الْمَوْطِنِ وَلَكِنَّهُ مَجْهُولُ الْكَيْفِيَّةِ وَالدَّرَكُ الْمَنْفِيُّ وَاللَّهُ أَعْلَمُ هُوَ مَا تَعْلَمُ كَيْفِيَّتُهُ وَيُوجِبُ إِحَاطَةَ الْمَعْلُومِ ﴿لَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا﴾ مُنَاسِبٌ لِلْعِلْمِ الْحُصُولِيِّ فَإِنَّهُ إِذَا لَمْ يَكُنِ الدَّرَكُ فِي الْعِلْمِ الْحُضُورِيِّ مِنْ أَيْنَ يَكُونُ فِي الْعِلْمِ الْحُصُولِيِّ فَإِنَّ كُلَّمَا هُوَ فِي الظِّلِّ مُسْتَفَادٌ مِنْ مَرْتَبَةِ الْأَصْلِ وَلَكِنَّ الدَّرَكَ فِي الْأَصْلِ مَجْهُولُ الْكَيْفِيَّةِ وَفِي الظِّلِّ مَعْلُومُ الْكَيْفِيَّةِ.

﴿ TÜRKGÇE ANLAMAMI ﴾

- Mahdûmzâde Hâce Muhammed Sa'îd'e yazılmıştır.
- Allah Sübhânehû'nun çok yakın olmasının sırrı ve huzûrî ilimle Zât'ın aslının inkişâfı .

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla... Hamd, âlemlerin Rabbi olan AllahTeâlâ içindir. Selâm olsun O'nun seçtiği kullara...

Allah Sübhânehû'nun yakınlığı, malûmun gölgeleriyle ve sûretleriyle değil de aslıyla ilgili olan huzûrî ilme bağlıdır. Çünkü sûret ve gölge husûlî bilginin nasibidir. Dolayısıyla husûlî bilgi gerçekte, nesnenin kendisinin bilgisi değil, bir sûretinin bilgisidir. Hâliyle bu bilgide o nesnenin kendisiyle ilgili olarak cehalet söz konusudur. Subhânallâh!. "Bir şeyin cehlinde o şeyin bilgisi vardır" demişlerdir. Sanki onlar bir şeyin gölge ve sûretini, o şeyin kendisi olarak tasavvur etmektedirler. Böylece de sûreti bilmenin o şeyi bilmek olduğunu zannetmişlerdir. Böyle bir şey yasaklanmıştır. Buradaki ayniyet iddiası duyulmamış bir şeydir. Çünkü bir şeyle sûreti arasında ikilik nisbeti vardır... İkilik nisbeti nerede bulunursa orada farklılığın (başkalığın) olması gerekir. "İkilik farklılığı gerektirir." Hükmü mantıkçılarca kabul edilmiş hükümdür.

Ayrıca, bir şeyin sûretini bilmek, o şeyi olduğu gibi bilmeyi niçin gerektirsin ki? Çünkü bir şeyin sûreti o şeyin zâhîrinin şeklidir ki aynanın hükümleriyle karışarak zâhîr olmuştur. Bir şeyin nice ince-likleri ve sırları vardır ki ne isimleri zahir olur, ne şekilleri...

Nakkaş tasvir etse sûretini güzelin

Hayret ederim yolu nedir işvesinin.

Keşke bir şeyin zâhîri başka bir şeyin sûretinde açığa çıksaydı... Bâtınla ilgili bir şey olmasaydı... Çünkü bir şeyin zâhîri başka bir şeyin sûretinde yukarda geçtiği üzere, mahallin ve aynanın hükümlerine karışarak sâbit olursa zâhîr tek başına yakîn olarak kalmaz... Aksine, başka bir durum devreye girer. Bu durumda sûret şeyin bâtından mahrum olduğu gibi zâhîrinden de mahrumdur. O halde bir şeyin sûretini bilmek o şeyi gerçek biçimde bilmeyi gerektirmez.

Hulâsa, malum (bilinen şey), zihinde oluşandır. Zihinde oluşan sûret olduğu için, malûm da sûret olmaktadır. Bir şeyle sûreti arasında, başkalık nisbeti olduğu için sûreti bilmek o şeyi olduğu gibi bilmeyi gerektirmez.

Huzûrî ilimle ulaşılan bilgi zihinde de aynı şeydir. Burada gölge ve sûrete yer yoktur. Dolayısıyla bu ilimdeki malûm, o şeyin bir sûreti değil kendisidir. Bu yüzden huzûrî ilim daha üstündür. Aslında gerçek ilim budur. Bunun dışındakiler ilim kılığına girmiş cehaletler olup, husûlî ilimdendir. Kara cahil, cehâletinin ilim olduğunu sanandır... Bu kişi bilmediğini de bilmez.

Husûlî bilgiden Hak Sübhânehû'nun zâtına ve sıfatlarına giden bir yol yoktur. Vâcib Teâlâ'nın zâtı ve sıfatları bu ilimle bilinmez. Çünkü, yukarda da geçtiği üzere, gerçekte bu ilim bilinenin gerçek yüzünü değil, sûretini bilmektir. Sûretin, Hak Sübhânehû'nun katında bir yeri yoktur ki sûreti bilmek, aslı bilmek zannedilsin. Bazıları, "Hak Sübhânehû'nun misli olmasa da misâli vardır" demiştir. Ancak buradaki misâli sûret, şayet sabit olursa, ilmin ilgili olduğu menfi sûretten başka bir şeydir.

Sûretin, mahlûkâtın en geniş olan misalde bulunması mümkündür ancak zihinde sâbit olmamaktadır. *"Ben ne yeryüzüne ne de gökyüzüne sığarım. Ben ancak mümin kulunun kalbine sığarım."*²⁹ hadîs-i kutsîsi, muamelesi diğer insanlarınkinden farklı olan mü'min kulun kalbiyle ilgilidir. Çünkü o fenâ ve bekâ ile şereflenmiş, husûlî olandan kurtulup huzûrî olana ulaşmıştır. Eğer burada bir genişlik varsa bu huzûrî açıdandır, yoksa husûlî açıdan değildir.

"Bunlar hangi aynada tasvir edilir?!"

Bilinmelidir ki, huzûrî bilgide bilenin bilinenle birleşmesi söz konusudur. Dolayısıyla bu bilginin bilenden ayrılması mümkün değildir. Çünkü bilinen zaten kendisidir ve ondan ayrılmaz. Hatta bilgi bilenin ve bilinenin aynıdır. Burada ayrılma söz konusu olabilir mi?

Bilmek gerekir ki, huzûrî bilgide bilinen, bir şeyin sûreti değil de kendisi olduğu için kaçınılmaz olarak malum, olduğu gibi ortaya çıkar ve aslıyla bilinmiş olur. Bir şeyin aslı, o şeyin kendisidir. Bütün vecihler ve itibarlar yok olup, zihinde hâzır olan zâtın kendisi kaldığı için, aslı bilinir. Husûlî ilim ise böyle değildir. Çünkü ondaki malum nesnenin vecihleri ve itibarlarıdır. Yani sûretleri ve gölgeleridir. Yoksa, yukarda da geçtiği üzere, kendisi değildir. Dolayısıyla orada malum olan, nesnenin aslı değildir. Orada nesne gerçek biçimde bilinmez.

Hulâsa, husûlî bilgide nesnenin açığa çıkması ve anlaşılması söz konusuyken huzûrî bilgide nesnenin açığa çıkması vardır ancak anlaşılması söz konusu değildir. Malumun aslı açığa çıkar ancak anlaşılmaz. Yukarda belirtildiği üzer, Allah Sübhânehû ile ilgili olarak huzûrî ilim sâbit olursa Zât'ın aslının açığa çıkması ve Zât'ın olduğu

²⁹ Hadisin tahriri için bk. I. Cilt, 70. Mektup.

gibi bilinmesi gerekir. Bu, ulemânın anlayışına ters düşen bir durumdur. Ancak ben diyorum ki: Vâcib Teâlâ'nın zâtıyla ilgili olan huzûrî ilim, Allah Teâlâ için kabul ettikleri ru'yet kabilindendir. Orada inkişâf (açığa çıkma) olmakla birlikte idrak yoktur. Aynı şekilde burada da inkişâf vardır, idrak yoktur. Ru'yet, Vâcib Teâlâ'nın zâtıyla ilgili olabiliyorsa, ru'yetten daha latif olan ilim niçin o zât ile ilgili olamasın ki? Sakınca, açığa çıkmada değil, ihâtayı (kuşatma) gerektiren idraktedir. Nitekim Allah Teâlâ, "Gözler onu göremez." değil; "Gözler onu idrak edemez."³⁰ buyurmak-tadır.

"Allah Sübhânehû idrak edilemeyecekse, açığa çıkması ne ifade etmektedir?" denilirse şöyle deriz: İnkişâftaki (açığa çıkmak) gaye görenin lezzet almasıdır ki, idrak olsa da olmasa da bu durum gerçekleşmektedir.

"İdraksız inkişâf nasıl lezzet almayı gerektirir?" denirse, deriz ki: O lezzeti yaşamak için, inkişâfı bilmek yeterlidir... İdrâkin olması ya da olmaması durumu değiştirmez. Şöyle de söyleyebiliriz: Orada idrak de vardır ancak keyfiyeti meçhuldür. Allah bilir ama reddedilen idrak, keyfiyeti bilinen ve malumu kuşatmayı gerektiren idraktır.

"Onlar ise O'nu ilmen ihata edemezler."³¹ âyeti husûlî ilim içindir. Huzûrî ilimde bile idrak yoksa husûlî ilimde nereden olsun? Gölgede bulunan her şey asıldan gelmiştir... Ancak asıldaki idrakin keyfiyeti meçhulken, gölgedeki idrakin keyfiyeti malumdur.

KELİME ANLAMI

48. إِلَى الْمَكْتُوبِ الثَّامِنِ وَالْأَرْبَعُونَ ﴿Kırk sekizinci mektup (Kime gönderilmiştir?)﴾
 حَضْرَةُ الْمَخْدُومِ زَادَةَ الْخَوَاجَةِ مُحَمَّدٍ سَعِيدٍ Mahdumzade Hâce Muhammed Said'e
 فِي بَيَانِ سِرِّ أَقْرَبِيَّتِهِ تَعَالَى ﴿Ne hakkındadır?﴾ يُّوعَ يُّوعَ يُّوعَ يُّوعَ يُّوعَ Yüce gölgesi daim olsun
 إِنَّ الْإِلَهَ فِي بَيَانِ وَبَيَانِ Ve şunun beyanı hakkındadır ki, Allah'ın çok yakın olmasının sırrının
 بِالْعِلْمِ الْحُضُورِيِّ Zatin künhünün inkişafını Huzuri ilimledir﴾

³⁰ En'âm, 107.

³¹ Tâhâ, 110.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla Hamd Allah'a
 أَنَّ، BİLESİN Kİ، İĞLMَ عِبَادِهِ الَّذِينَ اسْطَفَى وَسَلَامَ Selema ise Seętięi kullarına olsun
 مَرْبُوطَةٌ بِالْعِلْمِ الْحُضُورِيِّ (Nedir?) Allah Teâlâ'nın çok yakın olması
 HUZURİ İLME BAĞLIDIR الَّذِي تَعَلَّقَ Kİ، BU İLİM ALAKALADIR (Ne ile?) Bilinenin
 aslıyla وَبِصُورَةٍ مِنْ صُورِهِ Ve suretlerden biriyle لَا يَظِلُّ مِنْ ظِلَالِهِ Gölgelerinden biriyle
 biriyle de ilgili değildir فَإِنَّ ذَلِكَ Çünkü gölge ve suret Husulî الْعِلْمِ الْحُضُورِيِّ Husulî
 ilmin payıdır لَا يَكُونُ فِي الْحَقِيقَةِ Dolayısıyla husulî الْعِلْمِ الْحُضُورِيِّ Dolayısıyla husulî
 ilmin payıdır بَلْ عِلْمٌ صُورَةٍ مِنْ صُورِهِ Bir şeyin kendisini bilmek EİLMَ نَفْسِ الشَّيْءِ (Ne?) Bir
 Bilakis husulî ilim، o şeyin bir suretini bilmek olur وَيَكُونُ الْجَهْلُ مُتَحَقِّقًا Ve böylece
 cehalet de gerçekleşmiş olur بِالنِّسْبَةِ إِلَى نَفْسِ ذَلِكَ الشَّيْءِ (Neye nispetle?) O şeyin
 kendisine nispetle اللَّهُ سُُبْحَانَهُ Kuşkusuz dediler (Neye?) لِلْجَهْلِ
 EİLMَ بِيْذَاكَ الشَّيْءِ (Ne dediler?) Bir şeyi bilmemeye بِالشَّيْءِ (Neyi?) Bir şeyin
 Bir şeyin صُورَةِ الشَّيْءِ وَظِلُّهُ Her halde onlar düşündüler (Neyi?) وَكَانَهُمْ تَصَوَّرُوا
 suret ve gölgesini (Ne olarak düşündüler?) عَنِ الشَّيْءِ O şeyin kendisi olarak وَرَعَمُوا
 O şeyin EİLMَ ذَلِكَ الشَّيْءِ (Ne sandılar?) Ve bu sureti bilmeyi sandılar Ve bu sureti bilmeyi sandılar
 kendisini bilmek وَدَعَا الْعَيْنِيَّةُ Suret ve zatın وَذَلِكَ مَمْنُوعٌ Halbuki bu geçersizdir
 aynı olma iddiası da دَعَا عَيْنٍ مَسْمُوعَةٍ Dinlenilmeyen bir iddiadır عَيْنٍ مَسْمُوعَةٍ
 Çünkü bir şeyle sureti arasında نِسْبَةُ الْإِثْنَيْنِ İkilik nispeti vardır وَكُلَّمَا تَبَيَّنَتْ نِسْبَةُ
 الْإِثْنَيْنِ Farklılık gereklidir فَالْتَّعَايُرُ لَارْمُ Müddetçe Bu nispet gerçekleştiği müddetçe
 Genel bir kaidedir (Neden?) قَضِيَّةٌ مُقَرَّرَةٌ 'İki şey birbirinden farklıdır' sözü مُتَعَايِرَانِ
 وَأَيْضًا إِنَّ الْعِلْمَ بِصُورَةِ الشَّيْءِ Mantık ehlinin kaidelerinden مِنْ قَضَايَا أَرْبَابِ الْمُعْقُولِ
 Bir de bir şeyin suretini bilmek كَيْفَ يَكُونُ مُسْتَلْزِمًا Nasıl gerektirebilir ki? (Neyi?)
 Çünkü bir فَإِنَّ صُورَةَ الشَّيْءِ O şeyi olduğu gibi bilmeyi لِلْعِلْمِ بِذَلِكَ الشَّيْءِ Kَمَا هُوَ
 şeyin sureti الظَّاهِرِ الشَّيْءِ Onun dışının şeklidir ki، تُمَثِّلُ ظَاهِرِ الشَّيْءِ Aynanın hükümlerine
 Bir وَكَمْ مِنْ دَقَائِقِ شَيْءٍ وَأَسْرَارِهِ karışarak zuhur etmiştir

şeyin bir çok sır ve incelikleri vardır ki, لَيْسَ مِنْهَا فِي الصُّورَةِ Onlardan surette bulunmaz (Ne?) لَا رَسْمٌ وَلَا رَسْمٌ Ne isim ne de alamet ﴿شِعْرٌ﴾ Şiir:

وَأَحْيَيْتِي Rəssam sevgilinin resmini çizse de لَوْ صَوَّرَ النَّقَّاشُ صُورَةَ ذَا الْمُنَا Çaresizim! مَا حِيلَتِي Çarem nedir? (Nerede?) فِي غُنَجِهِ Onun cilvelerinde.

Saf olarak يَظْهَرُ بِصَرَافِيهِ فِي صُورَةِ الشَّيْءِ Keşke eşyanın dışı صُورَةِ الشَّيْءِ Keşke eşyanın suretinde zuhur etseydi وَيَكُونُ الْبَاطِنُ Ve keşke iç olsaydı (Ne?) مَوْقُوفًا وَمَسْكُوتًا Çünkü sabit olduğunda إِذَا تَبَيَّنَ Susulan ve kendisinden bahsedilmeyen تَبَيَّنَ Bir şeyin dışı, أَنْ ظَاهِرَ الشَّيْءِ O şeyin suretinde zuhur eder (Nasıl?) مَاهَالِلِينَ وَمُتَلَبِّسِينَ بِأَحْكَامِ الْمَحَلِّ وَالْمِرْآةِ Mahallin ve aynanın hükümlerine bürünmüş olarak مَا مَرَّ عَلَى صَرَافِيهِ Yukarıda geçtiği üzere Dış dahi olduğu hal üzere kalmaz (Nasıl?) بَلْ تَعْرِضُ لَهُ Kesin olarak لَهُ Bilakis ona da arız olur Suret mahrum olduğu فَالْصُّورَةُ كَمَا أَنَّهَا مَحْرُومَةٌ Başka bir heyet هَيْئَةً أُخْرَى (Ne?) Dışından da مَحْرُومَةٌ أَيْضًا مِنْ ظَاهِرِهِ Eşyanın içinden مِنْ بَاطِنِ الشَّيْءِ (Neden?) mahrumdur فَلَا يَكُونُ عِلْمٌ تِلْكَ الصُّورَةِ Dolayısıyla sureti bilmek olmaz (Ne olmaz?) O şeyi olduğu gibi bilmeyi gerektirir مُسْتَلَرِّمًا لِعِلْمِ ذَلِكَ الشَّيْءِ Kısacası, بِالْمَعْلُومِ Bilinen şey كَائِنًا Bilinen şey مَا يَكُونُ كَائِنًا Zihinde وَلَمَّا كَانَ الْكَائِنُ فِي الذِّهْنِ الصُّورَةُ O, zihinde varolan şeydir فِي الذِّهْنِ varolan da suret olunca تِلْكَ الصُّورَةُ Bilinen de o suret olur Ve de olunca (Nerede?) بَيْنَ الصُّورَةِ وَالشَّيْءِ Bir şeyin kendisi ile sureti arasında (Ne olunca?) نِسْبَةِ التَّبَايُنِ وَالتَّغَايُرِ Ayrılık ve farklılık nispeti O şeyi olduğu مُسْتَلَرِّمًا لِعِلْمِ الشَّيْءِ Kısacası, بِالْمَعْلُومِ Bilinen de o suret olur Huzuri ilim هُوَ الَّذِي الْحُضُورِيُّ O öyle bir ilimdir ki, O ilimde bulunan olur (Nerede bulunur?) فِي الْمَذْرَكَةِ Akılda (Ne olur?) مِنْ غَيْرِ أَنْ يَتَخَلَّلَ فِي الْبَيْنِ O şeyin bizzat kendisi (Nasıl?) أَرَايَا

فَيَكُونُ الْمَعْلُومُ فِي هَذَا هِيَ حَيْثُ مِنَ الظِّلِّ وَالصُّورَةِ (Ne?) girmeksizin O şeyin هُوَ نَفْسُ الشَّيْءِ (Ne olur?) Dolayısıyla huzuri ilimde bilinen şey olur فَيَكُونُ الْعِلْمُ لَا صُورَةً مِنْ صُورِهِ kendisi Yoksa onun suretlerinden birisi olmaz بَلْ يَكُونُ الْعِلْمُ هُوَ فَقَطْ Bu sebeple huzuri ilim daha kıymetli olur الْحُضُورِيُّ أَشْرَفَ Bilakis ilim, sadece olur لَا غَيْرُ Diğerleri değil Ve olur (Ne?) Huzuri ilmin dışındaki الْعِلْمُ الْحُصُولِيُّ Husuli ilim (Ne olur?) İlim suretini almış cehalet الْمُرَكَّبِ بِالْجَهْلِ Katmerli cehalet vasfına sahip olan Ve bilmiyor لَا يَدْرِي بِأَنَّهُ لَا يَدْرِي Cehaletini ilim sanan مَنْ يَزْعُمُ جَهْلَهُ عِلْمًا olduğunu bilmeyendir فَلَا يَكُونُ لِلْعِلْمِ الْحُصُولِيِّ Sonuç olarak, husuli ilim için yoktur Bir yol سَبِيلٌ (Ne yoktur?) Allah'ın sıfatları ve zatına (Nereye?) تَعَالَى Allah'ın zatı ve vacip sıfatları olmaz وَلَا تَكُونُ الذَّاتُ وَالصِّفَاتُ الْوَاجِبَةُ O yüce ve mukaddestir (Ne olmaz) Bu (husuli) ilimle الْمَعْلُومَةُ بِهَذَا الْعِلْمِ علم bu ilim gerçekte يَكُونُ الْعِلْمُ فِي الْحَقِيقَةِ Malumun suretini bilmektir لَا يَنْفَسُ الْمَعْلُومُ Malumun kendisini bilmek değildir كَمَا فِي (Nerede?) Oysaki surete yol yoktur وَلَا سَبِيلٌ لِلصُّورَةِ Yukarıda geçtiği gibi هِيَ حَتَّى يَظُنَّ الْعِلْمُ بِالصُّورَةِ Ta ki sureti bilmek sanılsın (Ne sanılsın?) Aslı bilmek بِالْأَصْلِ Bazıları deseler de (Ne?) إِنَّ الْحَقَّ سُبْحَانَهُ Hak Subhânehu'nun وَلَكِنَّ هَذِهِ Ancak onun misali vardır وَلَكِنَّ هَذِهِ فَكَاكْتُمُ الْوَعْدَ Varlığı kabul edilse bile غَيْرُ كِي، اِلْمِ يَتَعَلَّقُ بِهَا الْعِلْمُ Bu kabul edilmeyen suretten başkadır تِلْكَ الصُّورَةُ الْمُنْفِئَةُ أَنْ تَكُونَ الصُّورَةُ كَأَيْتَةٍ فِي الْمِثَالِ (Ne?) Mümkündür Suretin misal aleminde var olması كِي، اِلْمِ هُوَ أَوْسَعُ الْمَحْلُوقَاتِ Ve suretin zihinde sabit olmaması لَا يَسْعَى شَيْءٌ وَهَذَا الْحَدِيثُ الْقُدْسِيُّ (Ne?)

وَلَكِنْ يَسْغِي Ne veryüzüm ne de gökyüzüm Ama beni alır (Ne?)
 مَخْصُوصٌ بِقَلْبِ الْعَبْدِ الْمُؤْمِنِ (Bu hadis nedir?) Mümin kulunun kalbi (Bu hadis nedir?)
 مُغَايِرَةٌ لِمُعَامَلَةِ سَائِرِ الَّذِينَ مُعَامَلَتُهُ Ki, bu kulun muamelesi
 لِمَشْرِفِهِ بِالْفَنَاءِ وَالْبَقَاءِ (Niçin farklıdır?) Diğer insanların muamelesinden farklıdır (Niçin farklıdır?)
 فَنَا وَنَخْلُصُهُ مِنَ الْخُصُولِ (Daha?) Ve husuli ilimden
 EĞER فَإِنْ كَانَ هُنَاكَ الْقَوْصُوعُ Huzuri ilmi elde ettiği için وَتَحَقُّقِهِ بِالْخُصُولِ
 لَا بِاعْتِبَارِ الْخُصُولِ O, huzuri açıdandır فَهُوَ بِاعْتِبَارِ الْخُصُولِ
 HUSULİ AÇINDAN DEĞİLDİR ﴿ع﴾ MİSRA: O, hangi aynada يَكُونُ مُصَوَّرًا
 HUZURİ AN İN HUZURİ الْعِلْمِ الْخُصُولِي Bilinmesi gerekir ki, Tasvir edilebilir ki? أَن يُلْعَمَ
 فَرَوَالُ هَذَا الْعِلْمِ عَنِ الْإِتِّحَادِ الْعَالِمِ بِالْمَعْلُومِ (Ne?) Alimin malumla birleşmesi
 فَإِنَّ الْمَعْلُومَ هُوَ لَا يَجُورُ Caiz değildir Dolayısıyla bu bilginin alimden ayrılması الْعَالِمِ
 بَلْ ÇÜNKÜ MALUM ONUN TA KENDİSİDİR عَنْهُ Bu sebeple ondan ayrılmaz فَلَا يَنْفَكُ عَنْهُ
 فَاتَيْنِ هَذَا الْعِلْمِ عَنِ الْعَالِمِ وَعَيْنُ الْمَعْلُومِ Bilakis orada ilim وَالْعَالِمِ
 أَن، Bilinmesi gerekir ki, أَن يُلْعَمَ Ayrılmaya imkan nerededir? الْمَحَالُ لِلْإِنْفِكَاحِ
 نَفْسُ (Ne olunca?) HUZURİ İLMİDE OLUNCA لَمَّا كَانَ فِي الْعِلْمِ الْخُصُولِي Malum
 MALUM يَنْكَشِفُ الْمَعْلُومُ فِيهِ كَمَا هُوَ SURETİ DEĞİL لَا صُورَتَهُ O şeyin kendisi
 ORADA OLDUĞU GİBİ ORTAYA ÇIKAR بِالْضَّرُورَةِ (Nasıl?) Zorunlu olarak وَيَصِيرُ مَعْلُومًا بِالْكُنْهِ
 VE O, ÖZÜYLE MALUM OLUR عَنْ نَفْسِ الشَّيْءِ ÇÜNKÜ BİR ŞEYİN ÖZÜ كُنْهُ الشَّيْءِ
 ŞEYİN KENDİSİNDEN İBARETTİR وَلَمَّا كَانَ جَمِيعُ الْوُجُودِ وَالْأَعْيَانِ سَاقِطَةً Ve bütün yön
 VE İTİBARLAR DÜŞMÜŞ OLUNCA وَبَقِيَ نَفْسُ الذَّاتِ (Öyle zat ki,) Ve zatin kendisi kalınca
 ZATIN ÖZÜ MALUM Kُنْهَهَا مَعْلُومًا Müdrike de hazırdir الْحَاضِرَةِ عِنْدَ الْمُدْرِكَةِ
 ÇÜNKÜ ORADA فَإِنَّ الْمَعْلُومَ هُنَاكَ بِخِلَافِ الْعِلْمِ الْخُصُولِي Husuli ilmin aksine
 Ki الَّتِي هِيَ صُورُهُ وَأَشْبَاحُهُ Eşyanın yön ve itibarlarıdır وَجُودُ الشَّيْءِ وَأَعْيَانُهُ
 Kendisi değildir كَمَا مَرَّ Yukarıda onlar, eşyanın suret ve gölgeleridir لَا نَفْسُهُ
 Dolayısıyla oradaki malum olmaz فَلَا يَكُونُ الْمَعْلُومَ هُنَاكَ (Ne olmaz)

هُوَ الْيَدَادُ الرَّائِي Inkişaftan maksat (أَقُولُ) Ben derim ki: Görenin tat almasıdır وَهُوَ حَاصِلٌ Ki, bu mevcuttur İdrak olsun ya da olmasın (فَإِنْ قِيلَ) Denilirse ki: İdrak olmadan inkişafın varlığı (أَجِيبْ) Nasıl olurda tat almayı gerektirebilir? Cevap veririm ki: İnkışafı bilmek (tat almak için) yeterlidir İِنْ الدَّرَكُ أَيْضًا Veya deriz ki: İdrak olsun veya olmasın حَصَلَ الدَّرَكُ أَوْ لَا وَلَكِنَّهُ بَجْهُوْلُ الْكَيْفِيَّةِ Bu makamda (Nerede?) İdrak da vardır فَكَاكْ كَيْفِيَّةً بِلِيْنَمِزِ الدَّرَكُ الْمَنْفِيّ Ki, Allah en iyisini bilir وَهُوَ مَا تُعْلَمُ كَيْفِيَّتُهُ Ve malumu kuşatmayı gerektirir لَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا Onu ilimle kuşatamazlar... فَإِنَّهُ إِذَا لَمْ يَكُنِ الدَّرَكُ فِي الْعِلْمِ Husuli ilme uygundur مُنَاسِبٌ لِلْعِلْمِ الْحُصُولِيّ Çünkü huzuri ilimde idrak olmadığında مِنْ أَيْنَ يَكُونُ فِي الْعِلْمِ الْحُصُولِيّ Husuli ilimde nereden olacak? Zira gölgede bulunan her şey وَلَكِنَّ الدَّرَكَ فِي الْأَصْلِ مُسْتَفَادٌ مِنْ مَرْتَبَةِ الْأَصْلِ (Nedir?) Fakat asıldaki idrak بَجْهُوْلُ الْكَيْفِيَّةِ Keyfiyeti bilinmeyendir وَفِي الظِّلِّ Gölgedeki idrak ise كَيْفِيَّةً مَعْلُوم Keyfiyeti bilinendir...